

להקדיש
את כל כוחותי
ואף להקריב את
חיי
להגנת המולדת
וחרות ישראל

סמל שמואל יעקוסי הי"ד
בן יוסף ז"ל ורביקה

שמואל (סמו) יעקוסי נולד ברמת-גן, בכ"ד תמוז תשי"ג (7.6.1953), כבן זקונים להוריו. בעיר זו למד בבית-הספר היסודי "עליות", ולאחר שסיימו המשיך בבית-הספר "אורט" את לימודיו במחלקה למכניקה עדינה. לאחר שנתיים של לימודים בבית ספר זה המשיך את לימודיו בבית הספר הטכני של חיל האוויר בחיפה. בעת לימודיו שם נפטר אביו, והוא חזר הביתה כדי להיות לעזר לאמו. עתה עבד כמסגר בבית חרושת, עד לגיוסו לצה"ל.

לצה"ל התגייס שמואל בחודש מאי 1971, עבר טירונות בשריון, קורס טענים קשרים, והיה איש צוות בטנק.

לאחר שסיים שמואל את שרותו הצבאי תכנן להשלים את לימודיו הטכניים, ולשאת לאשה את חברתו.

שמואל יעקוסי סופח ליחידתנו כחיל סדיר בעת שהיה שייך לבית הספר לשריון. הוא נפל בקרב על מוצב "מכשיר" בי"ג בחשתי תשל"ד (9.10.1973), בשמשו בתפקיד איש צוות בטנק.

בן עשרים בנפלו.

דוד ישי נולד בד' כסלו תשי"א (13.11.1950) בקבוצת "אלומות" שבצפון.
הוא למד בבית הספר העממי בקיבוץ דגניה א', והמשיך בבית ספר תיכון
הקלאי בבית ירח. בלימודיו גילה כשרון רב למקצועות הריאליים.

בצה"ל החל את שרותו כחניך בקורס טייס. לאחר עשרה חודשים, ולפי
בקשתו הגיע אל חיל השריון, ועבר קורס תותחני טנקים, וקורס מפקדי
טנקים. עד הום שרותו הסדיר היה בקו התעלה בימי מלחמת ההתשה. בעת
השרות עמד בהצלחה בבחינות הבגרות.

לאחר שהשתחרר מצא שיפה לו יותר לפתוח את חייו האזרחיים בעולם
הגדול, קודם שיבוא אל הלימודים. לפיכך עבר במלאכות שונות, ואחר-כך
טייל כעשרה חודשים באירופה. עם שובו לארץ התקבל ללימודים בטכניון
בחיפה.

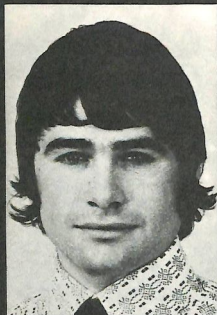
אהבת הוולת של דוד, יחסו לחבריו, אלה התכונות, שלעולם יעמדו נגד עיני
רעיו החסרים אותו.

דוד ישי נפל ביום בחשתי תשל"ד (9.10.1973), בקרב על מתחם "טלויזיה".
במלחמה מילא תפקיד איש צוות טנק.

בן עשרים ושלוש בנפלו.

סמ"ר דוד ישי הי"ד
בן חנה ואלחנן

סרן דוד יואל כהן הי"ד
בן אליהו ורחל

דוד (דודיק) כהן נולד ביפו בכ"ב כסלו תשי"י (13.12.1949). בן חמש היה, עת עברה המשפחה להתגורר במושב "תלמי אליעזר", הסמוך לחדרה. דודיק למד בפרדס חנה הסמוכה. בהיותו בן שש-עשרה עקרה משפחתו לעיר באר-שבע, ודודיק המשיך בלימודיו בבית-הספר התיכון בעיר. דודיק השתלב במהירות בסביבתו החדשה והתחבב על מוריו וחבריו.

לצה"ל התגייס בחודש אוגוסט 1968. עבר קורס נהגי טנקים, קורס מפקדי טנקים, וסיים קורס קצינים. אחרי-כך התמנה מפקד מחלקת טנקים בגזרה הדרומית של התעלה וסגן מפקד פלוגה.

עם שחרורו מן השרות הצבאי החל ללמוד כלכלה באוניברסיטת באר-שבע. הוא סיים בהצטיינות את לימודי השנה הראשונה ועבר לגור בתל-אביב. בחודש אוגוסט 1972 נשא לו לאשה את חני, שהיתה מוכרת לו עוד מתקופת לימודיו בתיכון, ואחר-כך מן השרות הצבאי. השניים למרו באוניברסיטה, ודודיק עבד בעבודה בטחוניית. דודיק סיים בהצלחה את לימודי השנה השניה ורצה להמשיך בלימודי הכלכלה, לצד העבודה הבטחונית.

דוד יואל כהן נפל בי"ט בחשרי תשל"ד (ליל 15.10.1973). בקרב צומת "לכטיקון" - "טרטור", במערכה על הפריצה לגדה המערבית של התעלה, בפקדו על מחלקת טנקים.

שמונה חודשים לאחר מותו נולדה בתו תמר, לאשתו חני, שהיתה קצינת הסעד והנפגעים של היחידה.

בן עשרים וארבע בנפלו.

יוסף כהן נולד בח' אלול תש"ט (2.9.1949), בקיבוץ פרוז, שבגליל העליון.
כאן גדל והתחנך וכאן עוצבה אשיותו, בקרב בני חברת הילדים.

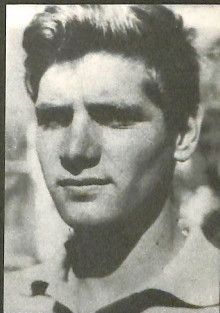
לצה"ל התגייס בחודש אוקטובר 1969. הוא עבר קורס נהגי טנקים, קורס
זוחלני טנקים, קורס מפקדי טנקים, ואחר-כך עבר גם קורס קצינים. זמן רב
שהה בחזית התעלה, והשתתף לצד פיקודיו בקרבות התשה.

עם שחרורו מן השרות חזר לקיבוץ, והחל לרנז את ענף המדגה.

יוסי למד בקורס הכנה לטכניון, וביקש ללמוד שם בפקולטה להנדסת חשמל.
את זמנו הפנוי הקדיש לענפי ספורט שונים כמו, כדורסל, ושחיה.

יוסף כהן נפל בכ' תשרי תשל"ד (15-16.10.1973), בקרב הפריצה לגדה
המערבית של התעלה. הוא מילא תפקיד מפקד מחלקת טנקים.

בן עשרים וארבע בנפלו.

סגן יוסף כהן הי"ד
בן שלמה ולאה

סמ"ר משה כהן הי"ד
בן יקן וביה

משה כהן נולד בכ"ו אייר תש"י (13.5.1950) בעיר רחובות, כבן למשפחה שמורת מסורת, שבאה מטוניס. הוא למד כאן בבית-הספר היסודי, ואחר-כך המשיך ללמוד ב"ישיבת "אור עציון", שבמרכז שפירא. משפחתו עברה אחר-כך מרחובות לאשקלון. עוד מנעוריו התגלה משה כספורטאי מצטיין, וצבר הישגים נאים בתחום האתלטיקה הקלה.

לצה"ל התגייס בחדש אוגוסט 1968. עבר קורס נהגי טנקים וקורס תותחני טנקים, ואחר-כך גם עבר קורס מפקדי טנקים. את יחרת שרותו הוציא בקו התעלה, בימי מלחמת ההתשה. באותם ימים קשים התגלה כחיל וכמפקד מעולה. על אומץ ליבו בקרב זכה לתעודת ציון לשבח.

לאחר שחרורו מן השרות הצבאי הסדיר למד במכינה הקדם אקדמית של האוניברסיטה העברית. הוא ביקש להמשיך אחר-כך ללמוד קרימינולוגיה.

משה כהן נפל בכ"ה בחשרי תשל"ד (21.10.1973), בקרב על מתחם "מיסורי", במערכה על הרחבת ראש-הגשר. הוא שימש בתפקיד נהג טנק.

בן עשרים ושלוש בנפלו.

שלמה כהן נולד ביהוד בכ"ה ניסן תשי"א (1.5.1951). הוריו היו עולים חדשים, שזה מקרוב באו לישראל מטורקיה. ביהוד למד בבית הספר העממי, ואחרי-כך המשיך בלימודיו התיכניים בבית הספר המקצועי "עמל" בפתח-תקה במגמה למסגרות מכניות. כשרונותיו הטכניים המגוונים סייעו להצלחתו בלימודים, ולהתקדמותו במפעל לייצור מוצרי פלסטיק, שבו עבד קודם לגיוסו לצה"ל. יכולת התושייה, כך מספרים חבריו, עמדה לו גם להתגבר על תקלות טכניות שונות שנתגלעו בטנק.

הוא גויס לצה"ל בחודש מאי 1969, ולאחר שעבר טירונות שריון נשלח לקורס תותחני טנקים. הוא סיים קורס זה כחניך מצטיין, וענה לתעסוקה מבצעית באחת מחטיבות סיני. במלחמת ההתשה התבלט באחריותו, בהליכותיו הנאות עם הבריות, ובמשמעת העצמית שלו.

לאחר שחרורו מצה"ל שב אל מקום עבודתו הקודם. סמוך לפרוץ המלחמה החליטו הוא וחברתו לבוא בברית הנשואים.

שלמה כהן נפל בכ' בתשרי תשל"ד (16.10.1973). בקרב לאבטחת פריצת צה"ל לגדה המערבית. במלחמה מילא תפקיד איש צוות טנק.

בן עשרים ושתיים בנפלו.

סמל שלמה כהן הי"ד
בן אסתר וויקטור

סמל יוסף כחלון הי"ד
בן אהרון וג'וליה.

יוסף כחלון נולד בכפר יונה בכ' כסלו תשי"ד (9.11.53). בהיותו בן ש עברה משפחתו לאשקלון, כאן למד בבי"ס היסודי, ואח"כ המשיך את לימודיו בבי"ס תיכון דתי באפרודר.

יוסף נאלץ להפסיק את לימודיו כעבור שנתיים וחצי כדי לסייע בפרנסת המשפחה. הוא בקש להשלים את תעודת הבגרות שלו לאחר שחרורו מצה"ל.

יוסף בקש תחילה לשרת בסיירת קרבית ואח"כ רצה להתנדב לצנחנים אלא שלבסוף בחר בחיל השריון.

לאחר סיום הטירונות שירת באיזור התעלה כשנתיים. אח"כ עבר לשרת בבסיס הסמוך לבאר-שבע. כשפרצה המלחמה היה בין הראשונים שיצאו לקרב.

יוסף כחלון נפל בקרב על מתחם טלויזה בי"ג תשרי תשל"ד (9.10.73), בשמשו כאיש צוות טנק.

בן עשרים בנופלו.

ניסן כץ נולד בט' ניסן תש"ח (18.4.1948) ברעננה. בהיותו בן שנים עשרה עקרה משפחתו לעיר חיפה, ושם סיים את לימודי בית הספר היסודי. הוא המשיך בלימודיו התיכוניים בבית-הספר המקצועי "בסמת", וסיים את הלימודים בתואר "הנדסאי בניין". עבודת הגמר שלו הייתה פרויקט תכנוני של בנין משרדים. הוא היה פעיל בקרב חבריו, והיה חבר בתנועת הנוער "הנוער העובד והלומד", וכן בגדנ"ע.

ניסן גוייס לצה"ל בסוף חודש אוגוסט 1967. עבר קורס נהגי טנקים, קורס מפקדי טנקים, וקורס קצינים. רוב שרותו הצבאי עבר עליו בקו התעלה, במלחמת ההתשה.

לאחר שחרורו מצה"ל חזר לספסל הלימודים, כסטודנט בפקולטה להנדסת בניין בטכניון בחיפה. נסיונו הקודם, וכשרונותיו עמדו לו להתבלט בלימודים, ולהשיג ציונים נאים. הוא נשא לו לאשה את חברת נעוריו, מיכל.

ניסן כץ נפל בערב כ' בתשרי תשל"ד (15.10.1973) בקרב ההסחה שבצעו כוחותינו בעומק מערך האויב, בליל הפריצה אל הגדה המערבית של התעלה, במלאו תפקיד מחלקת טנקים.

שעות אחדות לאחר מכן נולדה בתו מירב.

בן עשרים וחמש בנפלו.

סגן ניסן כץ הי"ד
בן אליהו ובלה (ברכה)

סמל יהושע לוי הי"ד
בן שפיקה ואברהם ז"ל

יהושע לוי היה הרוח החיה בקבוצת הכדורגל של מכבי השקמה. לאחר מותו נקראה הקבוצה על שמו. היום קוראים לה: "מכבי יהושע השקמה".

יהושע לוי נולד ב־14 למאי 1949 בבגדד שבעירק. בהיותו בן שנתיים עלתה משפחתו לישראל, והשתקעה בעיר רמת־גן. כאן למד יהושע בבית־הספר העממי, ואחר־כך המשיך בלימודיו בבית ספר מקצועי במגמת מסגרות ופחחות. בן שבע היה, כשלוקח ממנו אביו. אחר־כך נספה אחד מאחיו בתאונת דרכים. אירועים טריגיים אלה הטביעו את חותמם על אישיותו של יהושע. מגיל צעיר גדל כילד עצמאי, ונטל על שכמו חלק ניכר מפרנסתה המשפחה.

לצה"ל התגייס בחודש פברואר 1967. עבר קורס נהגי טנקים, ונטל חלק במלחמת ששת הימים. הוא גם השתתף בפעולת כראמה, ובמלחמת ההתשה נפצע מרסיסים בחזהו.

כשהשתחרר מצה"ל החל לעבוד במפעל למוצרי פלסטיק, ובמשך הזמן הגיע לדרגת מנהל עבודה. בזמנו הפנוי אירגן וניהל את קבוצת הכדורגל של מכבי השקמה.

יהושע לוי, קראו לו בשם חיבה "שוקי", נפל ביו"ט בתשרי תשל"ד (15.10.1973) בקרב על צומת "לכסיקון"—"טירטור". במלחמה מילא תפקיד איש צוות בטנק.

בן עשרים וארבע בנפלו.

יעקב לוי נולד בי"כ"ט בשבט תשי"י (16.2.1950), בירושלים. כאן למד בבית ספר יסודי. את לימודיו המשיך בבית ברל שבצופית. יעקב גילה פעילות רבה בתנועת הנוער העובד והלומד בירושלים. הוא אסף בולים, מטבעות ומזכרות.

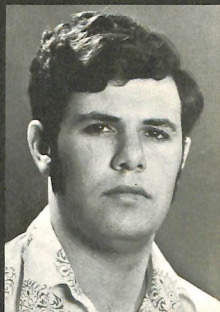
יעקב, שהיה אדם שומר מסורת, אהב מאוד לטייל בשבילי ארץ ישראל, והכיר יפה את משעוליה.

לצה"ל התגייס בחודש נובמבר 1968. עבר קורס מקצועות טנקים, וקורס מפקדי טנקים. בימי מלחמת ההתשה היה בסיני, ועמד כמה פעמים החת הפגזות כבדות. גם באותם ימים של התשה זכר תמיד לשמור על קשר אמיץ עם בני משפחתו ולכתוב מכתבים להוריו, ולאחיו הקטנים.

לאחר שחרורו החל לעבוד כמנהל עבודה בבניין. אופיו הנוח וחוש האחריות שלו עמדו לו בעבודתו הקשה. יעקב ביקש לעזוב את עבודתו בבניין, ולהמשיך וללמוד באוניברסיטה.

יעקב לוי נפל בי"ג בתשרי תשל"ד (9.10.1973), בקרב על מחנם "טלויזה". במלחמה מילא תפקיד איש צוות טנק.

בן עשרים ושלוש בנפלו.

סמ"ר יעקב לוי הי"ד
בן אליהו ודינה

סמ"ר רם לויין הי"ד
בן דבורה ויצחק

רם לויין נולד בכ"ד חשרי תשי"א (5.10.1950) בעיר בידגושצ', שבפולניה. בהיותו בן שבע עלתה משפחתו לארץ, והתיישבה בעיר הרצליה. אחרי כמה שנים עקרה המשפחה לעיר בני-ברק. כאן סיים רם את לימודיו בבית הספר העממי, ופה פנה אל בית הספר התיכון-העיוני. הוא גילה הצטיינות מיוחדת במקצועות הריאליים, במסגרת לימודיו במגמה הביאולוגית.

בימי בחרותו גילה פעילות רבה בקלוב התעופה שבמסגרת "בית עמנואל", שם שמש כמדריך לבניית דאוניס וטיסנים.

בחודש אוקטובר 1968 התגייס לצה"ל, ועבר טירונות, קורס מקצועות וקורס מפקדי טנקים. את שרותו עשה בקו התעלה בימי מלחמת ההתשה. למרות שלא היה קצין, גילה יכולת פיקוד ואחריות. לכן שימש בחלק משרותו הסדיר כמפקד מחלקה.

רמי היה אוהב אדם, חבר נאמן ומלא שמחת חיים. אהבת החי, ואהבת ארץ-ישראל הביאה את רם ללימודי הטבע באוניברסיטת תל-אביב. בצאתו למלחמה נטל עמו ספר על ציפורי ארץ ישראל, המלחמה קטעה אותו בעצם לימודיו.

רמי לויין נפל בקרב ההבקעה בגזרה המרכזית, בכ"ב בתשרי תשל"ד (18.10.1973). במלחמה מלא תפקיד מפקד טנק.

על גבורתו במלחמה הוענק לו עיטור העוז.

בן עשרים ושלוש בנפלו.

עמיר נולד ביי"ט בניסן תשי"א (25.4.1951). את לימודיו היסודיים סיים במעוז אביב והמשיך בבית-הספר התיכון שבנוה מגן. תמיד עסק בספורט ובמיוחד בסקי מים ובטוילים.

"עמיר, שהיה כמעט בן בית אצלנו, בלט בשני תחומים: בהופעתו החיצונית נועם הליכות, הסברת פנים, ודרכים להגיע אל לב הבריות. אבל גם אני ראיתי נער מתחבט ומתלבט בדרכי החיים, וצומח לו, כשהוא מקרין סביבו בטחון ועצמה...", - דברי שכנת המשפחה, אביבה יפה.

לצה"ל התגייס עמיר בחדש פברואר 1970. הוא עבר את מסלולי הקורסים השונים בחיל השריון, ולאחר שסיים קורס קציני שריון החל להדריך בבסיס הירכה. הוא שרת שנה בקבע, ואח"כ השתחרר מצה"ל.

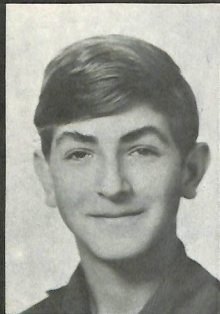
כשפרצה המלחמה היה עמיר בטויל בחו"ל, שעמל על תכנונו וזמן רב. שבועיים לפני כן השתחרר מן השירות הסדיר. הוא ניסה להגיע לארץ בכל דרך, ולאחר נסיעה, שעברה דרך כמה בירות אירופיות, הגיע לכאן בליל יום המישי (11.10.1973). עמיר היה חודר באחריות האישית, שנדרשת מכל אדם בארץ: "מה היה קורה לו כל אחד היה שולח אדם אחר שילחם החתי" - אמר לאמו בשדה התעופה, כאשר שב לארץ. בעיצומם של הקרבות סופח ליחידתו.

עמיר רוך נפל ביד' בתשרי תשל"ד (16.10.1973), בקרב לאבטחה פריצה צה"ל לגדה המערבית של התעלה. במלחמה מלא תפקיד מ"מ טנקים.

בן עשרים ושתיים בנפלו.

סגן עמיר רוך (לורוביץ) הי"ד
בן עליזה אוגן

סמ"ר יאיר ליקורמן הו"ד
בן מנחם וחסייה

יאיר ליקורמן נולד בתל-אביב בט"ז אב תש"י (30.7.1950). כאן למד והתחנך בבית הספר היסודי, ואחר כך הצטרף לחברת הנוער של קיבוץ החותרים. הוא השתלב בפעילות הקבוצה, והקיבוץ, וגילה פעילות רבה. בזמנו הפנוי היה חבר במועדון השיט וזולון, ועסק ברכיבה על סוסים. יאיר אהב לצלם, ולאסוף בולים.

לצה"ל התגייס בחודש פברואר 1969. עבר קורס נהגי טנקים, וקורס תותחני טנקים. אחר-כך היה זמן ממשך בקו התעלה, בקרבות ההתשה. יאיר נודע מאז ומתמיד כבחור עליו וידידותי. הוא השתלב בנקל בסביבתו, והיה אהוד על כל ידידיו.

יאיר ליקורמן נפל בקרב על כיבוש מתחם "מיסוריי", בכ"ה בתשרי תשל"ד (21.10.1973), במערכה על הרחבת ראש-הגשר. הוא מילא תפקיד טען-קשר.

בן עשרים ושלוש בנפלו.

נחום לניאדו נולד בט"ז אב תש"י (1.6.1949) בעיר מוסול, שבעירק. בהיותו בן שנה וחצי עלתה משפחתו לישראל, והשתכנה בעיר חיפה. למד בעירי בבית הספר העממי, ואחר כך המשיך ולמד בבית הספר התיכון מקצועי "בסמת". נחום גילה נטיה למקצועות הריאליים, ועשה בהם חיל. שעותיו הפנויות הוקדשו לפעילות במסגרת המועדון הטכני המקומי. במסגרת המועדון השתתף בתחרויות שיט, שחיה, ובצעדות. אחר-כך הפך להיות במועדון מחניף למדריך.

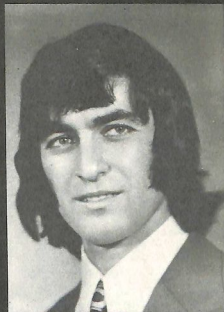
לצה"ל התגייס בחדש אוגוסט 1967. עבר קורס נהגי טנקים, ובמקצוע זה שימש בחזית התעלה, בקרבות ההתשה. כששקטה חזית התעלה עסק בהדרכה בבית הספר לשריון.

לאחר שחרורו מצה"ל למד בטכניון בפקולטה לתעשייה ולניהול. במקביל עבד בתפקיד עוזר למהנדס במפעל "מיכלי - כרמל".

שלושה חודשים לפני פרוץ המלחמה נשא לו לאשה את פסיה. השניים בקשו להקים משפחה, ולעבור לעיירת פיתוח.

נחום לניאדו נפל בכ' בחשרי תשל"ד (16.15.10.1973), בקרב הפריצה לגדה המערבית של התעלה. הוא נשא בתפקיד איש צוות טנק.

בן עשרים וארבע כנפלו.

סמ"ר נחום לניאדו הי"ד
בן גבריאל ולינדה

סמל שלמה מזור (מזרחי) הי"ד
בן לבנה ויוסף

הוא נולד במצרים בכ"ח ניסן תש"י (15.4.1950), ובגיל שבע עלתה משפחתו לארץ והתיישבה בקרית-מלאכי. אחר-כך עקרה לחל-אביב, ובאן סיים את לימודיו בבית הספר היסודי.

שנות ההתבגרות עברו עליו בקיבוץ ברקאי, שבשומרון. שם היה עד לגיוסו לצה"ל.

שלמה שרת חצי שנה בחטיבת "גולני", ואחר-כך התנדב ל"סירת אגוז". במסגרת היחידה עבר קורס צניחה ונשלח אל הצפון, שם יצא למרדפים ומארבים.

לאחר שחרורו מן הצבא עבר לגור בקיבוץ "יוד-הנח". בקיבוץ שימש כמדריך, וכמרכז חברת הילדים.

שלמה מזור נפל בכ"ג בתשרי תשל"ד (19.10.1973), במלחמה מילא תפקיד נהג וחל"מ תאג"ד.

בן עשרים ושלוש בנפלו.

משה נולד ב"ג תשרי תשי"א (24.9.1950) בתל-אביב להורים נצולי השואה. למד בביה"ס היסודי ע"ש "הס" ובביה"ס התיכון "עירוני ט" בת"א. בחופשותיו הדרוך משה בקייטנות קיץ וגדניע בתיכון עירוני א'. חניכיו לא ישכחו לעולם את חיובו המקסים, וסבר פניו בהם קבל אותם בעת הפעולות. בשנת 1968 התגייס לצה"ל ובהר — כפי שהודיע מראש — ביחידה קרבית, בשריון. הוא עבר קורס תותחני-שריון ואח"כ קורס מדריכים. בדרכו הצבאית הוכר כמדריך מעולה ותרם רבות להדרכה מיכולתו ומרצו.

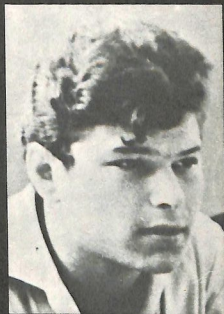
תחילה שימש כמדריך במט"ז — תפקיד קשה ואחראי. אח"כ הועבר לחדר המכשירים. משה פיתח וייעל את נושא המכשירים. וכן שיפר את אמצעי העזר להדרכה: ביצע חתכים במכשירים השונים וצייר שקפים וכתובות. את מערכי השיעור כתב בעצמו וחומר זה משמש עד היום הזה תורה שעל פיה ממשיכים ללמד בבית הספר בכל מערך השריון. אין פלא ששמו של משה חרוט על כנת גביע "המדריך המצטיין".

לאחר שחרורו מצה"ל החל ללמוד רפואה באוניברסיטת בולוניה שבאיטליה. כאשר פרצה המלחמה ביום הכיפורים היה משה בארץ בחופשה. למרות שבצה"ל הוא מופיע כסטודנט הולמד בחו"ל, נענה משה לצו המצפון והחובה הלאומית, והמתייצב ליחידתו.

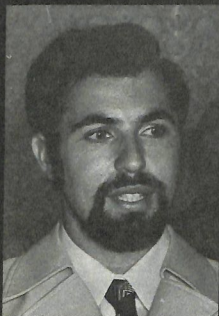
שבע ימים נלחמה יחידתו נגד האויב המצרי בקרבות הבלימה, ולבסוף יצאה לקרב ההבקעה לעבר האגם המר. כאשר הגיעה הפלוגה לצומת "לבסיון" — "טרטור" נפתחה עליה אש ממארב נ"ט.

מקרב זה משה לא שב עוד. נפל ביום כ' תשרי תשל"ד 16.10.73 בשעה 4.00 בבוקר.

בן עשרים ושלוש בנופל.

סמ"ר משה מילדינר הי"ד
בן אידה ויעקב

סמ"ר אליהו מלחי הי"ד
בן בניהו ז"ל ושרה

אליהו מלחי נולד בט"ו אדר תש"י (4.3.1950), בעיר רמת-גן כאן למד בבית הספר היסודי, ואחר-כך למד בבית הספר התיכון "רביבים".

לצה"ל התגייס בחודש פברואר 1969. עבר קורס תותחני טנקים. אחר-כך עבר גם קורס מפקדי טנקים. כמו רוב חבריו עשה חלק ניכר משרותו בקו סיני, במלחמת ההתשה.

זמן קצר לפני תום שרותו הצבאי הכיר את מלי, ונשא אותה לאשה. בתם אליפז נולדה לאחר שנפל במלחמה.

לאחר שחרורו מצה"ל החל לעבוד כמדריך גונ"ע מוסמך, וביקש להמשיך בלימודים באוניברסיטה.

אליהו מלחי נפל בכ"ד בתשרי תשל"ד (20.10.1973), בקרב על מיתחם "מיסורי", במערכה על הרחבת ראש-הגשר. הוא מילא תפקיד תותחן.

בן עשרים ושלוש בנפלו.

יצחק מלצר נולד ביוהנסבורג שבדרום אפריקה ב־13 במאי 1949. בן 12 היה, כשעלתה משפחתו ארצה, והשתכנה בעיר פתח־תקה. כאן למד בבית־הספר העממי, ואחר־כך המשיך בלימודיו בבית הספר התיכוני עיוני "אחד־העם".

יצחק גילה נטיה למקצועות הריאליים. הוא היה ספורטאי מעולה - שיחק בכדור רגל, התאמן בג'ודו ובטניס, והשיג מדליות ותעודות בזכות הישגיו במתליקה קלה. עם זאת מצא גם פנאי להצטיין במשחק השח־מט.

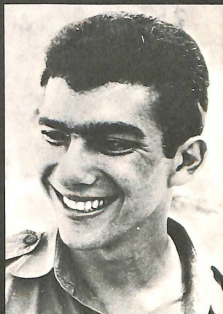
יצחק מלצר התגייס לצה"ל בחודש אוגוסט 1967. עבר קורס מקצועות שריון, ואחר־כך שרת באחת מיחידות קו סיני. משם עבר לקורס מדרכי טנקים, והוצב כמדריך תותחנות בבית־הספר לשריון.

הישגיו בתחום ההדרכה צויינו בגביע ההצטיינות, שהעניק לו מפקדו.

לאחר שחרורו מצה"ל נשא לו לאשה את חברתו יהודית, והחל ללמוד בפקולטה לכלכלה ולראיית חשבון, באוניברסיטת תל־אביב. במקביל ללימודיו החל לעבוד בחברת י.ב.מ., ובמהרה מונה לתפקיד מנהל מחלקת התמחר.

יצחק מלצר נפל בכ' בחשרי תשל"ד (16.10.1973 - 15), בקרב הפריצה לגדה המערבית של תעלה סואץ. במלחמה שרת בתפקיד איש צוות בטנק.

בן עשרים וארבע בנפלו.

סמ"ר יצחק מלצר הי"ד
בן גרשון ז"ל לפני

סמ"ר אורי (אהרון) ממן הי"ד
בן רפאל ז"ל ומזל (מסעודה)

(אהרון) אורי ממן נולד ב-25 בספטמבר 1950 בחיפה למשפחה מסורתית, שעלתה לארץ ממרוקו. הוא סיים בית-ספר עממי, ואת בית הספר התיכון עירוני ה'. למרות הקשיים החמריים, שהיו למשפחתו, הצליח להגיע להשגים מעולים בלימודיו. אורי היה פעיל בחיי החברה של בית הספר, ושימש כמדריך בצופים ובגדנ"ע. בזמנו החופשי פיתח תחביבים רבים: המשחק בכדור-סל ובכדור-רגל, איסוף בולים ומטבעות והתעמקות בחיבור שירים ופתגמים.

לצה"ל התגייס בחדש נובמבר 1968, עבר טירונות שריון, קורס תותחני טנקים, ובהמשך השרות גם קורס מפקדי-טנקים. חלק משרותו הצבאי הסדיר עבר עליו בקו התעלה, בעת מלחמת ההתשה. אהרון הצטיין כחייל ומפקד ונשלח לקורס קצינים וסיים קורס קציני אג"ם.

כשהשתחרר התקבל ללימודים בפקולטה למשפטים באוניברסיטה העברית בירושלים, ובלימודיו השיג השגים מעולים.

היה בחור צנוע וביישן, שבטוב ליבו מוכן היה לבוא לעזרת הוולת בכל עת. לאחיו סייע בסבלנות רבה להתקדם בלימודיהם, ולהרחיב אופקיהם.

אהרון ממן נפל ב"ג בתשרי תשל"ד (9.10.1973), במערכה לבלית האויב בגזרה המרכזית בסני, כשהוא מפקד על טנק.

על גבורתו במלחמה הוענק לו עטור המופת.

בן עשרים ושלוש בנפלו.

זאב מנגר נולד ב־כ"ו באייר תשי"י (1.6.1951) בחיפה. הוא למד בבית־הספר היסודי והתיכון במקום מושב משפחתו, קריית־חיים, הסמוכה לעיר. בימי נעוריו היה פעיל בתנועת הנוער העובד והלומד. הוא אהב מאוד את חים ואת השייט, ובנה בעצמו סירת "הסאקה".

בן שקט, וטוב לב היה זאב, ולאחר מות אביו, מספר חודשים לפני פרוץ המלחמה, התקרב מאוד לאמו, וסעד אותה.

לצה"ל התגייס בחודש מאי 1969. עבר קורס מקצועות טנקים, ואחר־כך עבר קורס מפקדי טנקים. זמן רב היה בקו התעלה בימי מלחמת ההתשה. היו אלה ימים קשים, אך עמדה לו לזאב שלוותו, והוא עמד בגבורה בקרבות.

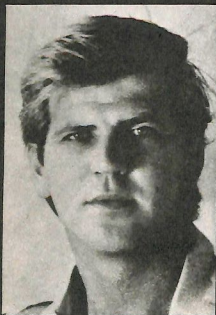
לאחר שחרורו מן הצבא החל לעבוד כמפעיל אצל קבלן פרטי, וביקש להמשיך וללמוד במוסד להשכלה גבוהה. "בני ביקש להתחתן, להביא ילדים לעולם, ולקרוא להם בשם אביו ז"ל" — כותבת אמו.

זאב מנגר נפל ב־ג בתשרי תשל"ד (9.10.1973), בקרב על מתחם "חמדיה". במלחמה שרת בתפקיד מפקד טנק.

בן עשרים ושלוש בנפלו.

סמ"ר זאב מנגר הי"ד
בן מקס ז"ל ולאה

רס"ן רפאל מיצפון הי"ד
בן דניאל והניה

רפי מיצפון נפצע בעת מלחמת ההתשה בראשו מפגיעת כדור. את המלחמה החל במסגרת גדוד הסיוור האוגדתי. רפי נפצע ב־14 באוקטובר ופונה לבית־חולים בעורף. שם שהה מספר ימים, ואחר־כך יצא על דעת עצמו חזרה לקרב. הוא נפל מספר שעות לאחר שמונה כסמג"ד בגדוד "אמנון".

רפי מצפון נולד ב־1 באפריל 1946 בכפר אביחיל. את לימודיו התיכוניים עשה בבית־הספר "מבואות ים", שבמכמורת. את זמנו הפנוי הקדיש לאמנות, ולתחביבו העיקרי, הוא הצלילה התת מימית.

בחודש נובמבר 1963 התגייס לצה"ל. עבר קורס צניחה, קורס מפקדי כיתות, קורס קצינים, והצטרף לצנחנים. במלחמת ששת הימים שימש כסגן מפקד פלוגה בקרבות רמת הגולן. אחרי המלחמה היה מפקד קורס צלפים.

בתחילת שנת 1968 נשא לאשה את חברתו מיה, והשניים קבעו את ביתם בעיר אילת. כאן נולדו בנותיהם שני והילה, ובנם, גור.

לאחר שנפצע במלחמת ההתשה, והחלים, צורף, לפי בקשתו, לשריון. הוא סיים קורס קציני טנקים, וקורס מפקדי פלוגות. בשלהי שנת 1970 הצטרף לאחת מחטיבות קו סיני.

רפי מיצפון נפל בכ"ה בתשרי תשל"ד (21.10.1973), בעת ההתקפה על מתחם "מיסורי", בהיותו סגן מפקד גדוד.

בן עשרים ושבע בנפלו.

בארי שעבד לפני המלחמה כקצין בטחון במטוסי אל-על, הגיע אל הקרב ישר משליחות בניו-יורק. בארי נפל בעת נסיון לחלץ צנחנים פצועים מן "החווה הסינית".

נולד בירושלים בכ"ו אדר ב' תש"ח (6.4.1948). בהיותו בן שש עקרה משפחתו לעיר רמת-גן. את לימודיו התיכוניים עשה בעיר בואנוס-אייירס שבארגנטינה, שם עשתה משפחתו בשליחות המדינה. בארגנטינה קנה לעצמו שליטה באנגלית ובספרדית.

בחדש אוגוסט 1966 גויס לצה"ל, ולאחר הטירונות עבר קורס נהגי טנקים, קורס מפקדי טנקים, וקורס קצינים. אחר-כך שימש כמדריך בבית הספר לשריון. במלחמת ששת הימים לחם מתוך טנק שרמן.

לאחר שחרורו מן השרות הסדיר החל ללמוד בחוג למדעי המדינה באוניברסיטת תל-אביב, והתמחה בשיטות מחקר. אחר-כך החל לעבוד כעוזר מחקר באוניברסיטה. לאחר סיום לימודי התואר הראשון ביקש להתמחות במדעי המחשב לתואר השני.

בארי מרט נפל בכ"א בתשרי תשל"ד (17.10.1973), בהיותו מפקד מחלקת טנקים.

בן עשרים וחמש בנפלו.

סגן בארי מרט הי"ד
בן זלמן וצפורה

רס"ל עמיחי נודלמן הי"ד
בן ראובן ולאח

עמיחי נודלמן נולד בתל-אביב בי"ד אלול תש"ח (18.9.1948). בן אחת-עשרה היה כשעברה משפחתו להתגורר בעיר אשקלון. הוא החל ללמוד בבית-הספר החיכון בכפר סילבר, ואחר-כך המשיך בלימודי ערב במגמה למסגרות בבית הספר המקצועי "אורט", שבעיר. במקביל סייע לאביו בהקמת בית מלאכה לעבודות מסגרות, ותרם הרבה ממרצו להצלחת המפעל. עמיחי היה חבר בחנוצת "הנוער העובד והלומד" באשקלון, ונמנה על סגל קבוצת הכדור-יד של מכבי אשקלון. הוא גם אימן את קבוצת הנערים של האגודה.

לצה"ל התגייס בחודש מאי 1966, עבר קורס מקצועות טנק, והשתתף בקרבות מלחמת ששת הימים בחזית הירדנית. אחר המלחמה נטל חלק בפעילות מבצעית באיוור חרמון, ובמלחמת ההתשה בסיני. הוא השלים קורס מפקדי טנקים, ובהודש מאי השתחרר מצה"ל. כעבור שנה שב אל השרות כאיש קבע, בדרגת רב-סמל.

לאחר שחרורו משרות הקבע שב לעבוד לצד אביו. הוא הכיר את ברוריה, בת אשקלון, והחליט לשאתה לאישה. ימים ספורים קודם לפרוץ המלחמה נרשמו השניים לנישואים במשרדי הרבנות בעיר.

עמיחי נודלמן נפל בכ"ג בתשרי תשל"ד (19.10.1973), בהפגזת האוייב על ציר "עכביש". במלחמה מילא תפקיד רב-סמל גדודי.

בן עשרים וחמש בנפלו.

מנחם-לוי נצר נולד בד' טבת תשי"א (13.12.1950) בעיר בוקרשט, שברומניה, להורים נצולי השואה. עד הגיעו לגיל ארבע עשרה התחנך בבית הספר הכללי בעיר, וקיבל במסגרת בית-הכנסת המקומי חינוך עברי מסורתי משלים בשפה העברית, ובהסטוריה היהודית.

בשנת 1964 עלתה המשפחה לישראל והתיישבה בירושלים. כאן למד בקית"הספר המקצועי "ברנדייס", במגמת המכניקה העדינה. מנחם-לוי נקלט בארץ במהירות, והתערה בקרב חבריו.

לצה"ל התגייס בחדש נובמבר 1968. עבר קורס נהגי טנקים, וקורס תותחני טנקים. אחר-כך עשה את רוב שרותו בקו התעלה במלחמת ההתשה. בימים אלה מילא את תפקידיו באחזרות ובדבקות, והיה שותף לאחזות הלוחמים, שהתפתחה במלחמה.

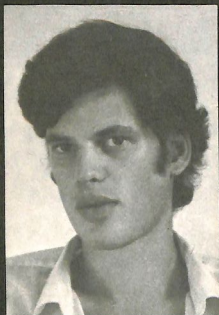
עם שחרורו מצה"ל החל לעבוד כמדריך נוער, ואחר-כך עבד כטכנאי במעבדות האוניברסיטה העברית. אותה עת החל להכשיר עצמו ללימודים אקדמיים, ונרשם לחוגים: הסטוריה כללית, ויחסים בין-לאומיים.

מנחם-לוי נצר נפל בכ"ה בתשרי תשל"ד (21.10.1973), בקרב על מיתחם "מיסורי", בעת הקרבות להרחבת ראש הגשר. הוא מילא תפקיד תותחן.

בן עשרים ושלוש בנפלו.

סמל מנחם-לוי נצר (צ'ובוטרו) היד
בן שלמה ולאה

סמ"ר נפתלי סידרר הי"ד
בן זב וחיה

נפתלי סידרר נולד בי"ז באדר תש"ט (25.3.1949) בקבוצת משמר-השרון, התנך בבית-הספר העממי במקום, ואחר-כך למד בבית-הספר התיכון האיזורי בגבעת חיים איתור.

נפתלי אהב משחר ימיו לעסוק באלקטרוניקה, והיטיב לשחק בכדור-סל. חבריו זוכרים אותו כשקט רציני ושלו, בהיר מחשבה ונחוש החלטה. עם זאת, היה בעל חוש הומור פקחי ומיוחד.

נפתלי התגייס לצה"ל בחודש יוני 1966. עבר קורס מקצועות טנקים, ואחר-כך קורס מפקדי טנקים. במלחמת ההתשה שרת עם חבריו ליחידה בקו תעלת סואץ.

עם שחרורו מצה"ל החל ללמוד הנדסת חשמל בטכניון בחיפה, והשלים את לימודי השנה הראשונה. נפתלי נפל בקרב הפריצה לגדה המערבית של התעלה בכ' בתשרי תשל"ד (ליל 15.10.1973).

בן עשרים וארבע בנפלו.

יהושע סמרנו נולד בתל-אביב, בי"ב אייר תשי"א (18.5.1951). כאן עשה את ארבע שנותיו הראשונות בבית הספר העממי "גאולה", וכשעברה משפחתו לגור בבת-ים המשיך בלימודיו בבית הספר העממי "גורדון".

בהיותו בן עשר נפטר אבי המשפחה. עם תום לימודיו בבית הספר העממי החל ללמוד ליטוש יהלומים. מעבודה זו השתכר כדי לתמוך באמו.

לצה"ל התגייס שוקי בחדש מאי 1969. הוא עבר טירונות בשרון, וקורס תותחני טנקים. את רוב שרותו הצבאי הסדיר עשה בסיני, במלחמת ההתשה. לאחר שחרורו מן הצבא חזר ללמוד ליטוש יהלומים.

יהושע יזכר לחבריו בטוב לבו, בשמחה ובמרץ שגילה במילוי כל תפקיד ומשימה שהוטלו עליו, ובמסירותו לאמו ולמשפחתו.

יהושע סמרנו נפל בכ"ג בתשרי תשל"ד (19.10.1973), בקרב ההבקעה בגזרה המרכזית בסיני. במלחמה מילא תפקיד איש צוות טנק.

בן עשרים ושתיים בנפלו.

יהושע סמרנו הי"ד
בן יעקב ז"ל ורבקה

סגן ישי עוזר הי"ד
בן דוד וחנה

ישי עוזר נפצע במלחמת ההתשה. למרות שנותר נכה לאחר הפציעה חזר אל השריון.

הוא נולד בייז' אב תש"ז (31.8.1947), בקבוצת "בית אורן". יערות הכרמל נטעו בו את האהבה לחי ולצומח, את הרצון לתור ולטייל.

לצה"ל התגייס בחודש נובמבר 1966 כאיש טנקים. הוא עבר קורס מקצועות טנק, קורס מפקדי טנקים, ואחר כך סיים קורס קצינים.

בעת שפרצה מלחמת ההתשה שימש כמדריך בקורס קצינים; אבל אחר כך החליט לרדת אל התעלה, ולהלחם לצד חבריו. הוא נפצע בהפגזה בתחש אפריל 1970.

עם שחרורו מצה"ל חזר לביתו בבית אורן, ועסק באירגון הגוער המקומי, והחטיבה החינוכית של בני הקיבוץ. אחר כך נשא לו לאשה את נעמי, והתקשר לקיבוצה, "גבעת חיים". בתו מיכל באה אל העולם תשעה ימים לאחר שנפל בקרב.

ישי עוזר נפל בקרב על "מיטורי" — במערכה על הרחבת ראש הגשר. בכ"ה בתשרי תשל"ד (21.10.1973). הוא נרצח ביד חילי האויב. במלחמה שרת בתפקיד מפקד מחלקת טנקים.

בן עשרים ושש בנפלו.

שלום עין גל נולד בבי' שבט תש"ד (27.1.1944) בקיבוץ רמת הכובש, שבשרון. כאן גדל והתחנך. את זמנו הפנוי מלימודים הקדיש לפעילות בתנועת "הנוער העובד והלומד". חיבה מיוחדת נודעה בו לספורט הטניס ולקריאה.

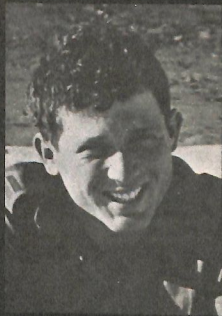
לצה"ל התגייס בחודש נובמבר 1962. בין היתר עבר קורס מקצועות טנקים, קורס מפקדי טנקים, ואחר כך קורס קצינים. בהמשך שרתו השלים גם קורס מפקדי פלוגות, והיה בין הקצינים הראשונים, שקלטו את טנק הפטון בצה"ל. במלחמת ששת הימים לחמה פלוגת טנקים בפיקודו בקרב לכיבוש צומת רפיח, והובילה את אוגדת האלוף טל לכיבוש הג'ירדי ואל עריש. לאחר המלחמה השתחרר מצה"ל וערך טיול בן שנה ברחבי העולם.

בחודש אפריל 1969 נשא לאישה את חברתו גילה. אחר כך התנדב לשלוש שנות שרות קבע בצה"ל, והיה מן הבולטים במפקדי השריון בחזית סיני במלחמת ההתשה. תחילה פיקד על פלוגת טנקים, ואחר כך מונה לתפקיד סגן מפקד גדוד טנקים.

עם תום שנות השרות התקבל ללימודים בפקולטה לניהול בטכניון בחיפה.

שלום עין-גל נפל ב" בתשרי תשל"ד (6.10.1973). הוא נספה בתאונת דרכים בהיותו בדרכו אל מחנה החטיבה.

בן עשרים ותשע בנפלו.

שלום עין-גל (אנגל) הי"ד
בן אברהם ואסתר ז"ל

סמל עמירם עפגין הי"ד
בן זכריה ויונה

עמירם עפגין נולד בתל-אביב בי"ח טבת תש"ט (19.1.1949). הוא גדל והתחנך במושב "סגולה", שבחבל לכיש, שם הצטיין בלימודיו בבית-הספר העממי. עם תום לימודיו נשלח לפנימיה לנערים מחוגנים "כרמית" שבירושלים, בה למד במגמה למכונאות רכב, והתבלט כתלמיד שקדן וחרוץ, וכספורטאי מעולה, האהוד על חבריו.

לצה"ל התגייס באוגוסט 1967. עבר קורסי מכונאות, וקורס השמלאות טנקים, ושרת כאיש חיל החימוש ביחידת שריון בחזית סיני בעת מלחמת ההתשה. בעת שרותו התנדב לקורס טיס, אולם נופח לאחר שנת לימודים ואימונים. עם זאת השלים עמירם קורס צניחה, וערך טיסת יחיד במטוס מדגם "פוגה".

לאחר שחרורו משרותו הסדיר בצבא, עבד כמדריך קהילה ונוער — במסגרת פרויקט מושבים במצוקה במושב "נחלה". כשרונותיו הטבעיים במוסיקה ובספורט סייעו לו לגבש סביבו את הנוער המקומי. במקביל לעבודתו כעובד נוער וקהילה למד מכונאות במסגרת לימודי החוץ של הטכניון בבאר-שבע, והתכוון להמשיך בלימודים אלה בעתיד.

בחודש יולי 1973 נשא עמירם לאשה את נאוה. לאחר נשואיו הפסיק את לימודיו, כדי שתהיה לו שהות לבסס את משקו שבמושב; עם זאת חכנן לחזור ולחבוש את ספסל הלימודים באוניברסיטה, במסגרת הפקולטה למדעי ההתנהגות.

הוא יזכר לרעיו כאדם בעל כישורים טבעיים, לארגון ולמנהיגות, הפועל בשקט פנימי רב.

עמירם עפגין נפל בכ' בתשרי תשל"ד (16.10.1973), בקרב הפריצה לגדה המערבית של התעלה, לאחר שהתנדב להיות איש צוות בטנק.

בן עשרים וארבע בנופלו.

"זהו גורל בני ארצנו במשך כל דורות התחיה הלאומית שלנו. אנו יודעים, שרק הודות לאלי וחבריו זכרונם לברכה, הגנו יכולים להמשיך את חיינו, ולהבטיח, שלעולם - לעולם, לא יחזרו כבשני האש על ראש עמנו" - דברים ליד קברו.

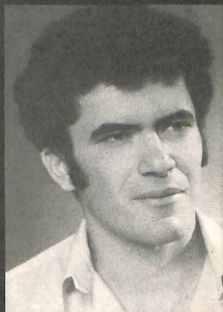
אליהו פורמן נולד בא' באדר תש"י, (18.3.1950), בחיפה. הוא למד בבית-הספר היסודי, "הבונים", ברמת רמז, ואחר-כך המשיך ולמד בבית-הספר התיכון "עירוני ג". בזמן לימודיו עזר רבות להוריו ותרם רבות מומנו לפרנסת המשפחה.

בשנת 1968 התגייס לצה"ל, עבר קורס נהגי טנקים ותותחני טנקים, ואחר-כך קורס מפקדי טנקים. הוא השתתף במלחמת ההתשה, ועם שחרורו, בשנת 1971, החל בלימודיו האקדמיים, בחוג לתעשייה ולניהול בטכניון.

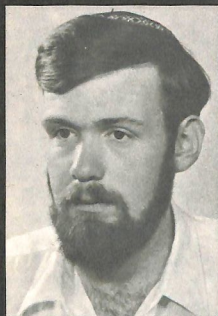
בקיץ 1973, נרשם ללימודים באוניברסיטה העברית, ובחודש אוגוסט החל לעבוד ביחידת המחשב של משרד החינוך והתרבות בירושלים.

הטנק שלו, בו היה טעניקשר, נפגע בכ"ח בתשרי תשל"ד (21.10.1973), בקרב על מתחם "מיטורי". אלי נהרג, והובא לקבר ישראל בחיפה ב-7 במרץ.

בן עשרים ושלוש בנפלו.

סמ"ר אליהו פורמן הי"ד
בן עמליה ומרדכי

סמ"ר יאיר יששכר פירסט הי"ד
בן שמואל ז"ל ולאה

יאיר יששכר פירסט נולד בתל-אביב בכ"ז אלול תש"י (8 בספטמבר 1950), למשפחה שומרת מצוות. הוא למד בבית הספר היסודי "מוריה", ובתיכון עירוני דתי במגמה להנהלת חשבונות. עם תום לימודיו זכה לתואר מנהל חשבונות מדופלם.

בן שש-עשרה וחצי היה, כשלווקח ממנו אביו, והוא ואחותו נותרו ליד האם. יאיר היה בתחילה חבר בתנועת הנוער "עורא" ואח"כ בתנועת הנוער "בני עקיבא".

בחדש מאי 1969 גוייס לצה"ל. עבר קורס נהגי טנקים, ואחר כך קורס מפקדי טנקים. נטל חלק בקרבות מלחמת ההתשה, ולאחר הפסקת האש היה מדרוך בבית הספר לשריון. כשהשתחרר מן השרות הסדיר החל לעבוד כמנהל חשבונות בחברה להנהלת חשבונות, ובמקביל למד ראיית חשבון באוניברסיטת תל-אביב.

בחדש יוני 1973 נשא לו לאשה את נורית, גם היא בת למשפחה שומרת מסורה.

יאיר יששכר פירסט נפל בכ' בתשרי תשל"ד (16.10.1973), בקרב לאבטחת הפריצה לגדה המערבית של התעלה. במלחמה מילא תפקיד איש צוות בטנק.

בן עשרים ושלוש בנפלו.

מנדי פלד נולד בכ"א אדר ב'תש"ח (1.4.1948) בעיר יאסי, שברומניה, בה סיים את בית-הספר העממי, ושנתיים בבית-הספר התיכון. בשנת 1965 עלתה משפחתו ארצה, והתיישבה בחיפה. כאן למד בבית הספר התיכון שבקרית חיים. מנדי השתלב היטב בין חבריו החדשים, והצטיין בלימודיו בעיקר במקצועות הראליים.

לצה"ל התגייס בחודש אוגוסט 1967. עבר טירונות, קורס תוחנני טנקים, קורס מפקדי טנקים, ובהמשך שרותו עבר קורס קציני שריון. משך רוב שרותו הצבאי הסדיר שהה בקו סיני. במלחמת ההתשה התבלט כמפקד אחראי ונועז, האהוד על מפקדיו ופיקודיו.

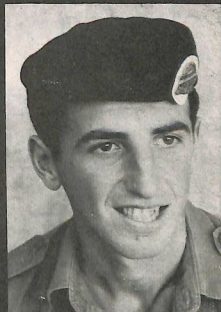
לאחר שחרורו מהצבא, התקבל ללימודים בפקולטה להנדסת מכונות בטכניון, והתגלה כתלמיד מעולה. בחודש אוגוסט 1972 נשא לאשה את מרגה. אותה עת שימש כסגן יושב-ראש אגודת הסטודנטים בטכניון. בתפקיד זה ראה אתגר חברתי וארגוני. בזמנו הפנוי האזין למוזיקה קלאסית, הרבה בקריאת ספרות קלאסית ושירה, ובצעמו נהג לכתוב שירים.

עם פרוץ המלחמה מהר מנדי לחזור מטויל בארצות-הנבדית, כדי להלחם לצד חבריו. במלחמה מלא תפקיד סגן מפקד פלוגת טנקים.

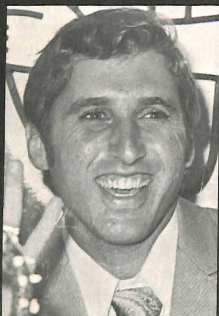
מנדי פלד נפל בכ"ה בתשרי תשל"ד (21.10.1973), בקרב על כיבוש מתחם "מיסור", במערכה על הרחבת ראש-הגשר.

על גבורתו במלחמה הוענק לו ציון לשבח מאת אלוף פקוד הדרום.

בן עשרים וחמש בנפלו.

סרן מנדי פלד (פייביש) הי"ד
בן ראובן וצביה

סרן שמואל פליישר הי"ד
בן יהושע ויפה ז"ל

שמואל (שמואליק) פליישר נולד בכ"ג תמוז תש"ט (20.7.1949) בפולין. בן שנה היה, כשעלתה משפחתו לישראל, והתיישבה בנתניה. כאן למד בבית-הספר היסודי, ובבית-ספר תיכון מקצועי. לאחר שלמד שנתיים בבית-הספר התיכון, עבר ללמוד בפנימיה הצבאית של חיל החימוש, שם סיים את לימודיו בהצטיינות.

לצה"ל התגייס בחודש אוגוסט 1967. עבר קורס חשמלאי טנקים, קורס קציני חימוש, ומילא במשך השרות הסדיר ושרות הקבע שלו שורת תפקידים: מפקד קורס הרכבה, ראש צוות להקמת סדנא ביחידת שריון, ומילא תפקידי פיקוד ברחבי סיני.

לאחר שחרורו מצה"ל החל לעבוד כטכנאי במפעל לייצור רמזורים. בחודש אוגוסט 1972 נשא לו לאשה את שרה. השניים נכנסו לדירתם החדשה ימים ספורים קודם שפרצה המלחמה. שמואל ביקש להמשיך ולהתמחות בנושא הנדסת החשמל בטכניון.

שמואל פליישר נפל בכ"ג בתשרי תשל"ד (19.10.1973), בקרב על צומת "עכביש"-טרטור", במערכה להרחבת ראש-הגשר. הוא מילא תפקיד קצין חמוש גדודי.

בן עשרים וארבע בנפלו.

אבנר פליקס נולד ביי"ח בתמוז תש"ט (15.7.1949) בקיבוץ עין-גב. הוא למד בבית הספר היסודי, שבקיבוץ גינוסר, וכשעקרה המשפחה מן הקיבוץ לחזרה, למד שם בבית הספר התיכון. הוא סיים את הלימודים במגמה הריאלית, ובקיץ 1967 עמד בבחינות הבגרות. אבנר פליקס היה נער שקדן וחרוץ, וחיבב מאוד בעלי חיים.

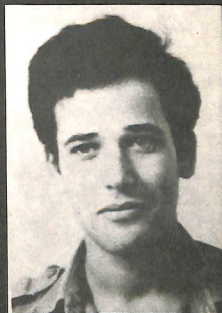
לצה"ל התגייס בחודש נובמבר 1967. עבר קורס מקצועות טנקים, ואחר כך קורס מפקדי טנקים. זמן רב שרת בקו התעלה, בימי מלחמת ההתשה.

אבנר השתחרר מצה"ל בסתיו 1970, והחל ללמוד רפואה באוניברסיטת תל-אביב. הוא עשה חייל בלימודיו.

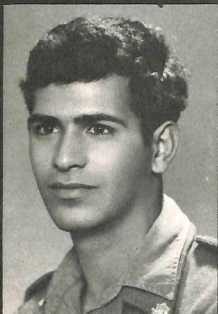
חודשים אחדים לפני המלחמה הוצב לשרות ביחידה של חיל הרפואה, אך כשפרצו הקרבות, התנדב לשוב ליחידתו.

אבנר פליקס נפל בכ' בחשרי תשל"ד (15.10.1973), בצומת "לקסיקון"- "סירטור", במלאו תפקיד מט"ק.

בן עשרים וארבע בנפלו.

רס"ל אבנר פליקס הי"ד
בן פאולה ז"ל וגדעון

סמ"ר יגאל פנחס הי"ד
בן שמעון וברכה

יגאל פנחס נולד בה' אדר א' תשי"א (11.2.1951) בירושלים למשפחה שומרת מסורת, שמוצאה מתימן. בשנת לימודיו האחרונה בבית הספר העממי נאלץ להקדיש חלק ניכר מזמנו הלימודים לעזרה לאביו במשק החקלאי, שהקים בגני צבי שליח הודו-השרון.

יגאל היה נער שקט וצנוע, ואת מרבית זמנו הקדיש לעזרה למשפחתו. הוא הקפיד מאוד בקיום מצוות כיבוד אב ואם. בזמנו הפנוי עסק בספורט ובפרט בכדורגל. אהב לעיין וללמוד נושאים בתחום הצבאי ובתחום השריון.

לצה"ל התגייס יגאל בחודש מאי 1969. עבר קורס טירונות והתמחה כנהג ותותחן טנק. את כל תקופת שרותו הצבאי הוציא בקו החזית בסיני, במלחמת ההתשה. הוא אהב את שרותו הצבאי, ובו התגלה כחיל מצטיין, וחבר למופת.

לאחר שחרורו מהצבא עבר קורס חרטות וכרסום, ועבד במקצוע זה באחד ממפעלי התעשייה האזרחית. הוא חלם על התיישבות חקלאית והקמת משק משלו, במושב מאור שליח הדרה. לתכלית זו חסך את כל משכורתו.

יגאל פנחס נפל בכ"ה בתשרי תשל"ד (21.10.1973) בקרב על כיבוש מיתחם "מיסורי", במערכה על הרחבת ראש הגשר, במלאו תפקיד איש צוות בטנק.

בן עשרים ושלוש בנפלו.

שבוע לפני פרוץ המלחמה השתחרר אפרים פרח מן השרות הצבאי הסדיר, אפרים, שלא נקרא לשרות במלחמת יום הכיפורים, התנדב וסופח ליחידתנו, הוא מת מות גיבורים יחד עם גיבורינו.

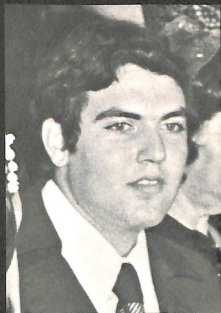
הוא נולד בכ' באייר תשי"ב (15 במאי 1952), בכפר קדימה. שם סיים את בית הספר היסודי, וכשעברה המשפחה אל העיר טבריה, למד בבית הספר התיכון בגליל, ונחשב כעילוי. משחר ימיו התבלט בין חבריו; הוא היה יושב־ראש "פועלם" — היא תנועת "רוטארי" של הנוער המקומי, וייסד את פרלמנט הנוער בעירו. הוא עמד בראש הפרלמנט עד לגיוסו לצה"ל. אחר כך נבחר גם להיות יושב־ראש ארצי של הפרלמנטים לנוער במדינה, ככנס, שהיה במשכן הכנסת בבירה.

לצה"ל התגייס בחודש אוקטובר 1970. עבר קורס נהגי טנקים, ואחר כך עבר גם קורס מפקדי טנקים. כמו־כן עבר קורס מדריכים למט"קים, ושימש אחר־כך כסמל מבצעים. על חריצותו ומסירותו זכה לאות הערכה ממפקד קורס מפקדי הטנקים.

בהיותו בחופשת השחרור מצה"ל נשא לו לאשה את הדס. לאחר השחרור ביקש ללמוד מדעי המדינה, ויחסים בין־לאומיים באוניברסיטת תל־אביב.

אפרים פרח נפל בי"ג בתשרי תשל"ד (9.10.1973), בקרב על מתחם "מכשיר", במערכה על בלימת האויב המצרי בגזרה המרכזית. הוא מילא תפקיד של מפקד טנק.

בן עשרים ואחת בנפלו.

רס"ל אפרים פרח הי"ד
בן פנחס וחדוה

רס"ל יחזקאל פכר הי"ד
בן אורי ויעל

יחזקאל פכר נולד בי"ח סיון תש"י (3.6.1950), בעיר עכו. כבר מילדותו גילה נטיה למקצועות הטכניים, ואכן נרשם לבית הספר המקצועי תיכון "בסמת" שליד הטכניון. בתחרות ארצית בנושא עיבוד שבבי מדוייק נטל את המקום השלישי.

כשהגיע לצה"ל בחודש יולי 1968 ביקש לעבור קורס טיס, אולם נדחה בשל מגבלות ראייה. כך הגיע לשריון.

הוא עבר קורס תותחני טנקים. אחר כך עבר גם קורס מפקדי טנקים. כמו רוב חבריו עשה גם הוא את רוב שרותו הצבאי בקו התעלה בימי מלחמת ההתשה. הוא התגלה כאן כמפקד אמיץ ואחראי ושימש דוגמה אישית לפיקודיו.

לאחר שחרורו מצה"ל ביקש להתקבל ללימודים בטכניון, והחל לעבוד בבית החרושת "ישקר", שבנהריה. נשואיו עמדו להתקיים בסוף חודש אוקטובר.

יחזקאל פכר נפל בי"ג בחשרי תשל"ד (9.10.1973) בקרב על מתחם "מכשיר", במערכה על בלימת האויב בגזרה המרכזית בסיני. במלחמה שימש בתפקיד מפקד טנק.

בן עשרים ושלוש בנפלו.

גדי קוסמן נולד בקיבוץ גברעם שבדרום, בט"ז טבת תש"י (5.1.1950). גדי למד במשק בבית הספר היסודי, ואחר-כך למד יחד עם כל בני כתתו בבית הספר האיזורי "שער הנגב".

גדי גילה כשרון ושקדנות בלימודיו ושימש כמרכז החטיבה החינוכית של תנועת ה"נוער העובד והלומד" בקיבוץ. גדי אהב לטייל ברחבי הארץ, ואת שראת הנציח במצלמתו.

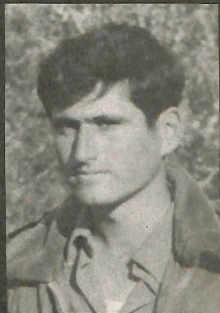
לצה"ל התגייס בחודש נובמבר 1968. עבר קורס נהגי טנקים, ואחר-כך קורס מפקדי טנקים. בקרבות ההתשה התגלה כלוחם, וכמפקד מצטיין. לקראת תום שרותו החל לעסוק בהדרכה בבית הספר לשריון.

עם שחרורו מצה"ל חזר לקיבוץ, והחל לעבוד כמרכז המוסך. למרות שמשפחתו עזבה את הקיבוץ, ועברה לגור בטבעון, נשאר לחיות במשקו אך שמר על קשר עמוק עם בני המשפחה.

בתחילת הקרבות לא שובץ על טנק, אך שאיפתו להיות עם חכריו בטנקים התממשה כאשר נפצע איש צוות וגדי התנדב להחליפו.

גדי קוסמן נפל בכ"ו בחשרי תשל"ד (22.10.1973), מפגז אויב באיזור ציר "ורדית", מדרום לאיסמעיליה בגדה המערבית של התעלה.

בן עשרים ושלוש בנפלו.

סמ"ר גדי קוסמן הי"ד
בן שמעון ומינק

סגן דוד קופרמן הי"ד
בן צבי ומלכה

דוד קופרמן נולד בכ"ט ניסן תשי"ב (24.4.1952) בעיר עכו. כאן למד בבית הספר היסודי, ואחר כך המשיך ולמד בפנימייה הצבאית שלייד בית הספר הריאלי בחיפה. הוא התמחה במגמת המורחנות. את עתותיו הפנויות הקדיש לפעילות בתנועת הצופים, לספורט השחיה ולאיסוף בולים ומטבעות.

לצה"ל התגייס בחודש נובמבר 1970. עבר קורס נהגי טנקים, קורס תותחני טנקים, קורס מפקדי טנקים, ואחר כך השלים קורס קצינים.

רוב שרותו הצבאי עבר עליו בסיני, וכשקבל דרגת סגן, כארבעה חודשים קודם לפרוץ המלחמה, החל לשמש כמדריך בבית הספר לשריון.

דוד קופרמן יצא לקרב עם חבריו בבית הספר לשריון, ונלחם ביחידת שריון. באחד הקרבות נפצע בכתפו, והועבר לבית חולים שדה. כאשר גילה כי יחידתו המשיכה בדרכה, העלים את דבר פציעתו, וסופח ליחידתו. הוא נפל בכ"ה בתשרי תשל"ד (21.10.1973). בקרב על מתחם "מיסורי", במערכה על הרחבת ראשי הגשר. הוא מילא תפקיד מפקד מחלקת טנקים.

בן עשרים ואחד בנפלו.

דוד קור נולד בשנת 1949, בבגדד שבעירק למשפחה שומרת מסורה, ונקרא בישראל על שם דוד בן גוריון ז"ל. בשנת 1951 עלתה משפחתו ארצה, והשתכנה ברמת-השרון. כאן למד דוד בבית-הספר הממלכתי "רימון" בשכונת מורשה. טרם סיימו לימודיו בבית-ספר זה, התקבל להברת הנוער בקבוץ "רגבים", שם התמסר ללימודים והשתלב בעבודה ובחיי הנוער במקום.

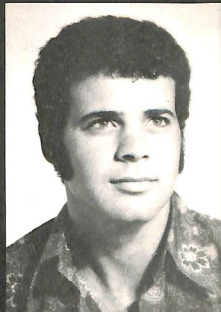
היה נער ביישן, שאת כל מבוקשו השיג בעבודה קשה, במרץ רב, וביושר שאפיין את כל צעדיו. בהיותו בקבוץ פיתח לעצמו מספר תחביבים: אהב לטייל בארץ, הרבה בקריאה ובשחיה.

לצה"ל התגייס בחודש מאי 1968, עבר טירונות שריון, קורס נהגי-טנקים, ובמשך רוב תקופת שרותו הסדיר השתתף בקרבות מלחמת ההתשה לאורך קו התעלה.

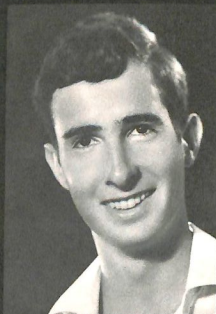
כשהשתחרר מהצבא עבד כפועל בנין, והתמחה במקצוע הטפסנות. כשלושה שבועות לפני פרוץ המלחמה נשא לאשה את עמליה. עכשיו רצה לבנות בית ולהקים משפחה, ולהתפתח במקצועו כדי להפוך מעובד שכיר לעצמאי.

דוד קור נפל בקרב על מוצב "מכשיר", ביוג בתשרי השל"ד (9.10.1973), בעיצומם של קרבות הבלמה בגזירה המרכזית בסיני, כשהוא משמש בתפקיד של איש צוות בטנק.

בן עשרים ושנים בנפלו.

סמ"ר דוד קור הי"ד
בן עובדיה וסלימה

רס"ל מרדכי (מוטי) קורב הי"ד
בן ליאון (אריה) ושפרה

מוטי קורב נולד בחולון ב' בתמוז תש"י (22.6.1950). הוא למד בבית הספר היסודי ברמת-גן, ואחר כך המשיך ולמד בבית הספר התיכון "אוהל שם". בחודש אוגוסט 1968 גוייס לצה"ל. עבר קורס מקצועות טנקים, וקורס מפקדי טנקים. בהמשך שרותו שרת בקו התעלה במלחמת ההתשה. באחד האמונים נפצע מוטי ברגלו ואושפו בבית החולים בבאר-שבע. כשהחלים, חזר ליחידתו.

לאחר שחרורו מצה"ל למד ארכיטקטורה בבית הספר "אורט טכניקום" בגבעתיים. הוא אהב מאוד אדריכלות מודרנית, והתעניין בדגמים ובמודלים.

במסגרת לימודיו בנה מוטי דגם ארכיטקטוני. לאחר מותו החליטה הנחלת בית הספר להשתמש בתוכנית הדגם לצורך הקמת אנדרטה לזכרם של תלמידי המוסד, אשר נפלו במערכות ישראל.

מוטי קורב נפל בקרב להרחבת ראש הגשר במתחם "מיסוריי" בכ"ה בתשרי תשל"ד (21.10.1973). במלחמה מילא תפקיד מט"ק.

בן עשרים ושלוש בנפלו.

מרדכי (מוטקה) אילן קיטאי נולד בקפריסין בו' תמוז תש"ח (13.7.1948). משפחתו עלתה לארץ זמן קצר אחר כך, והתיישבה בקיבוץ יגור. אחר כך עקרה לקיבוץ "נוה-ים". כאן גדל מרדכי אילן וקיבל את חינוכו. סקרנותו מצאה לה ביטוי בקשת רחבה של מקצועות — הומאניים כריאליים. את לימודיו התיכוניים עשה בבית הספר התיכוני בכפר גלים. גם כאן גילה שקדנות והצטיינות. חיבה מיוחדת נודעה בליבו למשחקי ספורט שונים, ולפעילות חברתית.

בחדש אוגוסט 1967 גוייס לצה"ל, ועבר את רוב השרות בקו התעלה, במלחמת ההתשה. הוא עבר טירונות שריון, קורס תותחני טנקים, קורס מפקדי טנקים, ונודע כמפקד טנק אחראי ומצטיין.

מות אמו, רעיה, הותיר בו צלקות, אך חיזק את הקשר שבינו ובין אביו הניבא.

לאחר המלחמה שלח אותו הקיבוץ ללימודים בטכניון, בפולטה להנדסת מזון, על מנת שיוכל לחזור לעבוד במשקו. גם כאן באו לידי ביטוי כשרונותיו המגוונים.

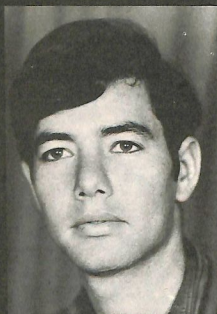
בעל נפש רגישה וידיד אמת — יגון בלב רעיו.

מרדכי (מוטקה) אילן קיטאי נפל בכ"ד בתשרי תשל"ד (20.10.1973) בקרבות על הרחבת ראש הגשר, בהיותו מפקד טנק.

בן עשרים וחמש בנפלו.

סמ"ר מרדכי (מוטקה) אילן קיטאי הי"ד
בן חנינא ורעיה ז"ל

סמ"ר דוד (דידי) קנת הי"ד
בן יאיר ורות

דוד קנת נולד בט"ז ניסן תשי"ו (3.4.1950), חול המועד פסח תשי"ב בקרית-שטנר - אחד מפרבריה המוריקים של חיפה. במקום מגוריו סיים את למודי בית הספר הממלכתי והמשיך את למודיו בבית הספר התיכון בקרית-חיים. התענינותו ונטיותיו של דוד היו בכיוון ההומניסטי, והוא סיים את בית הספר התיכון במגמה מורחנית-הומניסטית. אהבת הבריות היתה מתכונותיו הבולטות של דוד, ואת זמנו הפנוי הקדיש לפעילות חברתית במסגרת תנועת "הנוער העובד והלומד". יחד עם כל הניכיו התנועה יצא לטיולים ולמסעות ברחבי הארץ ולמד להכיר את שביליה. הוא אהב לצלם והרבה לקרוא.

לצה"ל התגייס בחודש יולי 1968. עבר קורס נהגצ טנקים ותותחני טנקים. ואחר-כך סיים קורס מפקדי טנקים. את רוב שרותו הצבאי עשה בחזית סיני, בקרבות ההתשה. שם שכל כמה מחבריו הטובים.

לאחר שחרורו מצה"ל למד בפקולטה למשפטים באוניברסיטה העברית. לאחר קבלת התואר ביקש לקבוע מגוריו בעירת פתוח. חוש הומור מקורי ומיוחד, דקות התפיסה והניסוח, אהבת החיים וכושר נדיר לטפוח יחסי אנוש, אלה התכונות שזוכור מדוד.

דוד קנת נפל בי"ב בתשרי תשל"ג (8.10.1973), בקרב על מוצב "חמדיה", במערכה לבלימת האויב בגזרה המרכזית בסיני. הוא שימש בתפקיד תותחן.

בן עשרים ושלוש בנפל.

פתח תקוה, שהיא ספק מושבה, ספק עיר, היא ערש ילדותו וביתו של דב קרמסר. אפשר מכאן, מן הסביבה השרשית ומשפחתו המעורה קנה את אהבתו לטבע, ואת רגישותו הרבה לבני אדם.

דב נולד בכ"א אדר ב' תשי"א (29.3.1951). למד בבית הספר העממי במקום, ואחר כך בבית הספר התיכוני-עיוני "ברנר" במגמה הריאלית, והצטיין בלימודיו.

את תשנת החודשים הראשונים שלו בצה"ל עשה בקורס טיס, אחר כך הגיע אל השריון. הוא עבר קורס טענים-קשרים, ואחר כך שימש כמדריך בבית הספר לשריון, והיה תקופה ארוכה בקו סיני בעת מלחמת ההתשה.

עם שחרורו החל בלימודים במקולטה למדעים מדוייקים באוניברסיטת תל אביב, שם למד ביולוגיה, פיסיקה ומתימטיקה. אחר כך פנה ללימודים במדרשה לחינוך גופני ע"ש "וינגייט".

איש עמל ומשפחה היה דב. חייכן, ספורטאי בלב ובנפש. הסובבים אותו מצאו בו רע, משען וידיד נאמן.

דב נפל בכ' בתשרי תשל"ד (16.10.1973), בקרב הפריצה אל הגדה המערבית של התעלה, בהיותו תפקיד של איש צוות בטנק.

בן עשרים ושתיים בנפלו.

סמל דב קרמסר הי"ד
בן שלום ולא

סגן יעקב קרמרסקי הי"ד
בן פייבל ובתיה

יעקב קרמרסקי נולד ב'ד' בתמוז תש"י (19.6.1950), בקיבוץ מטילות שבעמק. בקיבוץ למד בבית-הספר היסודי, ואחר-כך המשיך בלימודיו במסד החינוכי "גלבוע", שבקיבוץ בית-אלפא. באותם ימים היה פעיל בתנועת "השומר הצעיר". היה תלמיד חרוץ ושקדן, וגילה חיבה מיוחדת לבעלי חיים. משום כך גם ביקש ללמוד רפואה וטרינארית.

לצה"ל התגייס בחודש נובמבר 1968. עבר קורס מקצועות, ואחר-כך קורס קציני שריון. לצד חבריו השתתף בקרבות מלחמת ההתשה.

עם שחרורו מן הצבא עבד ברפת, ובשנה שקדמה למלחמה עבד כקצין בטחון.

יעקב נודע כצנוע, אהוב על חבריו, ומקדין חום ורעות. עם זאת הוא גילה יחס רציני אל החיים, וכדי ללמוד וטרינארית ביקש לנסוע לאו"ל.

יעקב קרמרסקי נפל ביו"ג תשרי תשל"ד (9.10.1973), בקרבות על מתחם "מכשיר". הוא שימש בתפקיד מפקד מחלקה.

בן עשרים ושלוש בנפלו.

משה קרן עלה לישראל עם הוריו לאחר מבצע קדש. בהיותו בן שש שנים. בעת מלחמת ששת הימים למד בבית-הספר התיכון. במלחמת יום הכיפורים נפל בקרב.

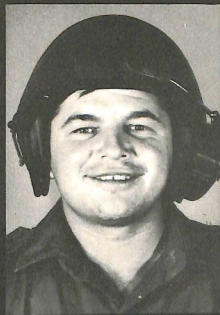
משה נולד בח' חשרי תשי"ב (8.10.1951) בפולין. כשעלתה המשפחה לישראל התיישבה בעיר באר-שבע. כאן למד משה בבית הספר העממי. עם תום לימודיו בבית-הספר היסודי נאלץ משה לעזוב את ספסל הלימודים, כדי לסייע במרנסת משפחתו.

משה קרן גויס לצה"ל בחודש פברואר 1969. עבר טירונות בחיל השריון, ואחר-כך קורס תותחני טנקים. בהמשך שרותו שימש כאיש תחזוקה במפקדת החטיבה.

לאחר שחרור מצה"ל החל לעבוד במפעל "פריקלס", שבדרום. הוא התקדם יפה בעבודתו, ובמסגרתה השתלם במספר קורסים מקצועיים. הוא הוסיף גם לסייע להוריו בעבודתם בחנות, שפתחו בערד. כאן, בישוב הדרומי, נשא לו לאשה את מינה.

משה קרן נפל בכ' בתשרי תשל"ד (16.10.1973), בקרב על כיבוש צומת הדרמים "לכסיקון" — "טירטור", בהיותו בתפקיד איש צוות בטנק.

בן עשרים ושתיים בנפלו.

סמל משה קרן (קרנקגורטר) הי"ד
בן רחל ויעקב

סרן שלמה רוגווינסקי הי"ד
בן אליעזר וחולדה

שלמה רוגווינסקי נולד ב'ו' אדר א' תש"ו (8.2.1946) בתל-אביב. בן המש
היה, כשעברה משפחתו להתגורר במושב "כפר מעש", הסמוך לפתח תקוה.
למד בבית הספר היסודי בעיר, ואחר-כך המשך במגמה למכונאות בבית
הספר המקצועי "עמל".

לצה"ל התגייס בחודש אוגוסט 1965. הוא עבר קורס תותחני טנקים, ונהגי
טנקים, קורס מפקדי טנקים, ואחר-כך סיים בהצלחה קורס קצינים. במלחמת
ששת הימים שרת כמפקד מחלקת טנקים. אחר-כך היה סגן מפקד פלוגת
פטונים.

עם שחרורו מצה"ל נשא לאשה את חברתו רינה, ששרתה איתו לפני כן
בגודי הטנקים. המשפחה קבעה את ביתה בקריית-גת שבדרום, לרינה ושלמה
נולדו בנם גיל, ובתם שרון. אחר-כך עקרה המשפחה לעיר ראשון לציון, אך
שלמה שאף אל חיי הכפר, ובמהרה הניעו שלמה, רינה, גור ושרון אל
המושב גאליה הסמוך לרחובות. רוב עתותיו של שלמה היו מוקדשות עתה
לטיפוח המשק ולנטיעת עצי פרי. בשעות הפנאי פיתח תחביב של הטסת
טיסנים. כחצי שנה קודם פרוץ המלחמה הקים חברה לביצוע עבודות עפר.

שלמה רוגווינסקי, קראו לו בשם חיבה "רוגו", נפל בכ' בתשרי תשל"ד
(15.16.10.1973), בקרב הפריצה לגדה המערבית של התעלה. הוא מילא
המפקד סגן מפקד פלוגת טנקים.

בן עשרים ושבע בנפלו.

נחום רותם נולד בח' כסלו תש"י (29.11.1949), בעיר נתניה. הוא התחנך במקום, ולמד בבית הספר התיכון מקצועי "אורט".

לצה"ל התגייס בחודש מאי 1969. עבר קורס נהגי טנקים, ולחם בגזרה הדרומית של התעלה, במלחמת ההתשה. את סוף שרותו עשה בבית הספר לשריון.

לאחר שחרורו מן הצבא החל לעבוד כקבלן פרטי בענף הוגנות, בשותפות עם אביו.

בעת שרותו הצבאי נשא לו לאשה את מרים. לזוג הצעיר נולד הבן מיכאל, כעשרה שבועות לפני פרוץ המלחמה.

נחום היה תמיד איש העמל והעבודה. הוא גילה יחס רציני לתחומים שעסק בהם, וביקש להתבסס בעבודתו, ולהרחיב את משפחתו.

נחום רותם נפל בי"ג בחשרי תשל"ד (9.10.1973), בקרב לכיבוש מתחם "טלזוויה", במערכה לבלימת האויב בגזרה המרכזית בסיני. הוא מילא תפקיד נהג טנק.

בן עשרים וארבע בנפלו.

סמ"ר נחום רותם (רוט) הי"ד
בן יוסף ושרה

סמ"ר יצחק רויטר הי"ד
בן חנה ו"ל וצבי

יצחק רויטר נולד בי"ח ניסן תש"י (5.4.1950) בכפר בן-שמון. למד שבע שנים בבית הספר העממי ביד אליהו, ואחר כך סיים את לימודיו בבית הספר העממי שבבת-ים. בבית הספר התיכון במגוס למד במגמה הביאולוגית. במקצועות אלה גילה שקדנות מיוחדת, והם נטעו בו גם אהבה לחי, ולדרכי ארץ ישראל.

הוא גויס לצה"ל בשנת 1968. עבר קורס מפקדי כיתות, והמשיך כמדריך בבית הספר לשריון. בעת מלחמת ההתשה התנדב לשרת במעוזי הגזרה הצפונית של התעלה.

לאחר שחרורו מצה"ל נשא לו לאשה את אסתר. הוא החל ללמוד במגמה להנדסת ייצור בממכללה האוניברסיטאית בחולון, וביקש להמשיך את לימודיו לתואר שני בטכניון בחיפה.

איש ההגיון והשכל הישר היה יצחק. גישתו ללימודים ולניתוח בעיות אופינה באנליטיות ובשקט נפשי רב.

יצחק רויטר נפל בכ' בתשרי תשל"ד (16.10.1973), בליל הפריצה לגדה המערבית של התעלה, כשתגברה יחידתו את כוח הצנחנים. בקרב זה נשא יצחק בתפקיד תותחן 20 מ"מ.

בן עשרים ושלוש בנפלו.

איש ההגות היהודית והחסידות היה. בן למשפחה חסידיית ממוצא הונגרי.

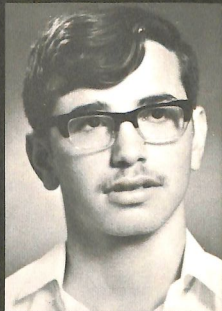
הוא נולד בירושלים בכ"א תשרי תשי"א (2.10.1950). בהיותו בן עשר עברה המשפחה לעיר בני ברק וחיים יהושע למד בתלמוד תורה. אתר"כך למד בישיבה התיכונית בכפר הראה. עילוי בלימודים היה. משוש לב מוריו, וגאווה הוריו.

בחדש נובמבר 1970 גויס לצה"ל. הוא השלים קורס תותחני טנקים, ובמרוצת שרותו הסדיר היה מדיריך קשר בבית הספר לשריון, ותותחן במלחמת ההתשה.

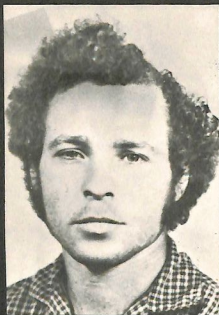
לאחר שחרורו מצה"ל החל ללמוד בחוגים לכלכלה ולראית חשבון באוניברסיטת בר אילן. הלימודים הכלליים והחיים החופשיים, שנקלע אליהם לא שינו מדבקותו במסורת ישראל. "המסע המתמיד במדבר אינו מאפשר לי קיום מצוות ישיבה בסוכה" - כתב להוריו בעיצומם של הקרבות.

חיים יהושע נפל בכ"ד בתשרי תשל"ד (16.10.1973), בקרב ההבקעה בגזרה המרכזית, בהיותו בתפקיד טען-קשר.

בן עשרים ושלוש כנפלו.

סמ"ר חיים יהושע רומוביץ נחשוני הי"ד
בן מאיר צבי ורבקה

סמ"ר יהודה רייזנר הי"ד
בן יוסף ויפה

יהודה רייזנר נולד בקבוץ גבת ביי"ח אב תשי"י (29.11.1950). הוא גדל והתחנך בקבוץ "יפעת" הסמוך. כאן למד בבית-הספר היסודי ובבית הספר התיכון מקצועי. אחר כך סיים בהצלחה מרובה קורס למסגרות כללית במדרשת רופין.

בזמנו הפנוי עסק בהאזנה למוזיקה, ובספורט הקליעה. שבו התבלט בעיקר בצליפה ברובה זעיר — תחום בו צבר מספר מדליות הצטיינות במסגרת פעילות בגדנ"ע.

לצה"ל התגייס בחודש נובמבר 1968. עבר טירונות בשריון, קורס נהגי טנקים, ובשלב מתקדם יותר בשרותו גם קורס מפקדי טנקים. את רוב שרותו הסדיר עשה בחזית סיני בעת מלחמת ההתשה, כשהוא ממלא את המשימות המוטלות עליו באחריות ובמסירות.

לאחר שחרורו מהשרות הסדיר בצבא חזר למשק, והשתלב בעבודה בבית-החרושת למכונות חקלאיות שבקבוץ בתפקיד מסגר. במסגרת עבודתו היה אמור לצאת לקפריסין עם משלוח של מכונות ליצוא למחרת יום הכיפורים.

הקיבוץ ביקש גם לשלוח את יהודה ללמוד אלקטרוניקה כדי שיוכל להמשיך ולהתקדם בעבודתו במפעל.

חבריו יזכרוהו כבחור שקט ואדיב, בעל כישורים טכניים מפותחים, האוהב להמצא בחברה ולעזור לוולחח.

יהודה רייזנר נפל בכה"ב בתשרי תשל"ד (21.10.1973), בקרב על כיבוש מוצב "מיסורי", בלחימה על הרחבת ראש-הגשר, כשהוא משמש בתפקיד איש צוות בטנק.

בן עשרים ושלוש בנפלו.

דוד נולד ביפו בכ"ג אייר ה'שי"ג (8.5.1953). כאן גר עם בני משפחתו עד מלאת לו חמש שנים. אחר כך עברה המשפחה לגור בעיר רמת גן. ברמת גן למד בבית-הספר העממי "עליות". אחר-כך למד מכניקה בלימודי ערב בבית הספר המקצועי "אורט", ואת שעות היום הקדיש לעבודה בחברת "דן". דוד היה הרוח החיה במועדות הנוער של מועצת הפועלים, ושימש שם כרכז המועדון.

אהבה מיוחדת נודעה בו לחי. אהבה זו קנתה בעיקר בהיותו בן 16, כשבילה תקופת מה בקיבוץ.

בחדש מאי 1971, גוייס לצה"ל. עבר טירונות בשרון, ואחר-כך קורס נהגי טנקים. הימים שאחרי הקורס עברו עליו בקו סיני. בימיה הראשונים של המלחמה לחם לצד חבריו במסגרת יחידתו הסדירה במאמץ לבלום את האוייב. אחר-כך שובץ ליחידתנו.

חבריו ובני משפחתו יזכרוהו כבן משפחה מסור, חבר נאמן וכאיש פעלים. חבריו לנשק ידעו אותו תמיד כמי שמילא כל משימה ושליחות תוך אחות לחמים.

דוד רשלבך נפל בכ"ה בתשרי תשל"ד (21.10.1973) בקרב על מיחם "מיסורי", בעת המאמץ להרחבת ראש הגשר, בהיותו איש צות הטנק.

על גבורתו במלחמה הוענק לו עטור העוז.

בן עשרים בנפלו.

סמ"ר דוד רשלבך הי"ד
בן יוסף ושרה

סמל חיים שואף הי"ד
בן אברהם ז"ל ומזל

חיים שואף נולד בח' אלול תשי"א (9.9.1951), בן זקונים להוריו. שנתיים לפני כן, עלתה המשפחה לארץ מתורכיה. לאחר סיום בית-הספר היסודי למד לימודים מקצועיים בבית-הספר "עמל" להניכים.

זמן קצר קודם שהגיע לבר-מצוה נפטר אביו, וחיים נאלץ לצאת לעבודה, כדי לסייע בפרנסת המשפחה. הוא עבד כשנה במפעל מסנרות, ואחר-כך החל לעבוד בחברה לתיקון מכונות חישוב. בעבודה זו התמיד עד לגיוסו לצה"ל. בשעותיו הפנויות עסק בספורט, בציור, וגם ניסה קולו בהקלטת שירים ופרקי נגינה.

לצה"ל גויס בחודש מאי 1969. הוא עבר קורס מקצועות בטנק, ואחר כך המשיך לשרת כנהג, וכתותחן טנק ביחידת שדה. בימים אלה נודע כחייל טוב וכחבר נאמן.

באביב שנת 1972 השתחרר מן הצבא, והחל עוסק בליטוש יהלומים. הוא ראה חיל בעבודתו, אך הותיר לעצמו זמן בתחביביו האמנותיים: ציור ופיסול.

חיים שואף נפל בכ' בתשרי תשל"ד (16.10.1973), בקרב לאבטחת הפריצה לגדה המערבית של התעלה. הוא מילא תפקיד איש צוות טנק.

בן עשרים ושתיים בנפלו.

יחזקאל (חזי) שלום נולד בי"א ניסן תש"ח (20.4.1948) בבגדד, שבעירק
למשפחה מסורתית, שעלתה לישראל שלוש שנים אחר-כך.

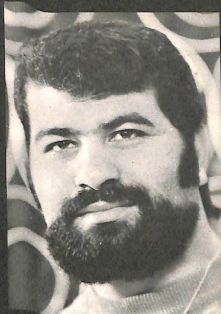
המשפחה השתכנה בטירת הכרמל, הסמוכה לחיפה, ובעיר הכרמל למד
יחזקאל בבית הספר היסודי, ואחר-כך בבית ספר מקצועי, שבו התמחה
במגמת המסגרות.

בשנת 1965 עברה המשפחה לגור בתל-אביב, ויחזקאל התגייס לצה"ל. הוא
שרת כנהג בבסיס חיל הים בחיפה. לאחר שחרורו מן השרות הצבאי הסדיר,
עבר שנתיים כמסגר, ואחר כך התקבל לעבודה בחברת דן. הוא נודע כדייקן,
כמסדר, ודואג לזולת.

יחזקאל נשא לו לאשה את האובה, ולזוג נולדו הבנות: ורדה וחזית -
ג'ולייט. בתו הקטנה נולדה לאחר מותו.

יחזקאל שלום נפל בכ"ו בתשרי תשל"ד (22.10.1973), כששרת כנהג וחל"ם
במחלקת הקשר של מפקדת החטיבה. יחזקאל הצטיין באהבת האדם, בדאגה
למשפחתו ובשמחת החיים שלו.

בן עשרים וחמש בנפלו.

רב"ט יחזקאל שלום הי"ד
בן ג'ולייט וחביב

סמל אברהם שמואל הי"ד
בן שמואל ורחל

אברהם שמואל נולד ב־ג' באב תשי"ד (5.8.1951) בתל־אביב. הוא למד בבית הספר היסודי ביפו, והצטיין בלימודיו ובמקצועות הספורט השונים. אחר כך המשיך ולמד בבית הספר התיכון "עירוני ז", במגמה הריאלית. הוא גילה כשרון רב למתימטיקה. אברהם אהב מוסיקה, וניגן בניטרה שנים רבות.

אברהם היה אדם בעל החלטה נחושה, ובעל כבוד רב למסורת ישראל, ולבני משפחתו.

לצה"ל התגייס בחודש נובמבר 1969. עבר קורס נהגי טנקים, ובילה זמן רב בקו תעלת סואץ בימי מלחמת ההתשה. במלחמת ההתשה היה עם מפקדו בטנק שנפגע. המפקד נהרג באותה תקרית, והדבר הותיר צלקות עמוקות בנפשו.

לאחר שחרורו מצה"ל החל ללמוד מתימטיקה ומדעי המחשב באוניברסיטת תל־אביב.

"אדם ישר באופן יוצא מן הכלל" — כך מתארים אותו בני משפחתו וחבריו.

אברהם שמואל נפל בט"ו בחשרי חשל"ד (9.10.1973), בקרב על מתחם "מכשיר".

בן עשרים ושתיים בנפלו.

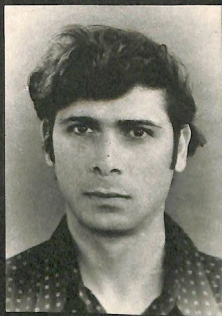
אבי שמעוני נולד בה' שבט תשי"א (12.1.1951), בעיר לוד. כאן למד בבית הספר היסודי, והמשיך אחר כך במגמה הביאלוגית בבית הספר התיכוני עיוני "רמלה - לוד". הוא גילה הצטיינות מיוחדת במקצועות הריאליים, ובמיוחד בפזיקה. עם זאת נותרה בליבו פינה גם לתחומים הומאניים כמו שירה ומוזיקה קלאסית. אבי גם ניסה כוחו בכתיבת שירים מפעם לפעם.

לצה"ל התגייס בסוף חודש ינואר 1969, והוצב לחיל השריון, לאחר שהיה 10 חרשים בקורס טיס. עבר קורס מקצועות, קורס מפקדי טנקים, ואחר-כך טיים בהצלחה קורס קצינים. בתפקידו כקצין שימש כמדריך בבית הספר לשריון.

לאחר שחרורו מן השרות הסדיר החל ללמוד בפקולטה למדעי הטבע באוניברסיטה העברית. אחר-כך עבר לאוניברסיטת תל-אביב ולמד הנדסה. במקביל ללימודיו שימש כמורה לפזיקה בבית ספר בגבעתיים, ומילא תפקיד כטכוני בנמל התעופה בן-גוריון. בשנת 1972 נשא לו לאשה את חברתו, אביבה. לאורך כל חייו נודע אבי כחבר טוב ומסור, איש רעים להתרועע, בעל ענוה ומצפון.

אבי שמעוני נפצע ב-8 באוקטובר בקרב על מוצב "חמדיה". הוא מת מפצעיו ארבעה ימים אחר כך בט"ו בתשרי תשל"ד (12.10.1973). הוא שימש במלחמה כמפקד מחלקת טנקים.

בן עשרים ושתיים בנפלו.

סגן אברהם (אבי) שמעוני הי"ד
בן פרנסואה ושרה

סמל אליהו שמש הי"ד
בן נגייה ויעקב

אליהו שמש נולד בא' באלול תש"י (14.8.1950), בעיר בגדאד שבעירק. בהיותו בן ששה חודשים עלתה משפחתו לישראל, והתיישבה תפתח-תקה. כאן למד בבית-הספר היסודי, ואחרי-כך המשיך ולמד בבית-הספר התיכון הדתי "ישורון".

משפחתו של אליהו היתה שומרת מסורת, וגם הוא היה מעוגן היטב בחכמת ישראל, ובעברו של העם. הוא אהב קריאת ספרים, ושיחק כדור רגל וכדור-סל. קרוביו זוכרים אותו כבחור שקט וצנוע, הנכון המיד לעזור לזולת בצרתו.

לצה"ל התגייס בחודש אוגוסט 1968. עבר קורס צפנים, ואחרי-כך קורסים שונים בתחום ההצפנה וכתבי הסתר.

לאחר שחרורו מן הצבא למד שנתיים כלכלה וראיית חשבון באוניברסיטת בראיילן וסיים קורס של משרד העבודה בתחום הנהלת החשבונות. לאחר סיום הקורס החל לעבוד אצל רואה חשבון, במקביל להמשך לימודיו.

הוא ביקש לסיים את לימודיו באוניברסיטה, ולהתחיל לעבוד כרואה חשבון.

אליהו שמש נפל מפניעת טיל בכ"ח תשרי תשל"ד (24.10.1973), במלחמה שרת בתפקיד צפן.

בן עשרים ושלוש בנפלו.

זאב שפר היה לוחם ותיק, והשתתף כמעט בכל קרבות מלחמת ההתשה בתעלה. הוא היה איש צבא הקבע, ונצטרף ליחידתו בעצם ימי המלחמה.

הוא נולד ב"ד שבט תש"ו (16.1.1946), בעיר לודו שבפולין. בהיותו בן 11 עלתה משפחתו לישראל. זאב נשלח לקיבוץ שפיים. כאן התחנך, ולמד בבית הספר התיכון.

בחדש נובמבר 1964 התגייס לצה"ל, ועבר קורס מפקדי טנקים, וקורס קצינים. אחר-כך שימש בתפקידו הדרכה שונים בחיל.

במלחמת ששת הימים לחם עם חטיבת הצנחנים בצומת רפיח, ואחר-כך היה מפקד פלוגה במסגרת בית הספר לשריון. גם במלחמת ההתשה שימש כמפקד פלוגה. אחר-כך היה סגן מפקד גדוד. בתפקידו הבא נתמנה להיות קצין מבצעים באוגדת סיני. לאחר שסיים בהצלחה גם תפקיד זה, נשלח ללימודים בבית הספר לפיקוד ומטה בצה"ל. במקביל למד הסטוריה באוניברסיטת תל-אביב.

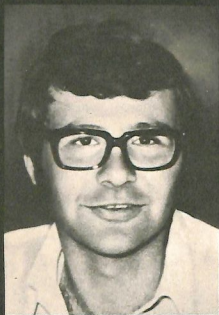
זאב שפר הצטרף לחטיבתנו ביומה השביעי של המלחמה, ומונה לתפקיד מפקד פלוגה בגדוד אמנון. הוא נפל בעת, שהוביל את אנשיו להתקפה על מתחם "מיסורי" בכ' בחשרי תשל"ד (21.10.1973).

על גבורתו במלחמה הוענק לו עטור העוז.

בן עשרים ושבע בנפלו.

רס"ן זאב שפר (שפס) הי"ד
בן יצחק והלנה

סמ"ר חיים שרל (קורנל) הי"ד
בן אורליה ואהרון

חיים שרל נולד ביח' באלול תשי"י (21.8.1950), בבוקרשט שברומניה. בהיותו בן שנה עלתה משפחתו לארץ, והתיישבה בטירת הכרמל, הסמוכה לחיפה. כאן למד חיים בבית-ספר יסודי, והמשיך בלימודיו בבית הספר התיכון מקצועי "בשמת", שבחיפה.

לצה"ל התגייס בחודש נובמבר 1968. עבר קורס מקצועות טנק, וקורס מפקדי טנקים. בעת שירותו השתתף במלחמת ההתשה. מפקדיו זוכרים אותו כחייל אמיץ, אחראי ומצטיין. לאחר השחרור מצה"ל החל ללמוד בפקולטה להנדסת מכונות בטכניון שבחיפה. גם כאן גילה הצטיינות בלימודיו, וזכה למלגות.

חיים שרל היה בן למשפחה שומרת מסורת. המלחמה ניתקה אותו מעצם צום יום הכיפורים. הוא יצא לקרב, אך לא חדל מן הצום.

חיים שרל היה נאהב על חבריו, וכן נאמן להוריו. בתקופת המילואים האחרונה, שעשה לפני מלחמת יום הכיפורים קשט את הטנק שלו בפרחים..אולי בכך יש כדי להעיד על אופיו של החייל המצטיין, שנשא את פניו אל השלום.

חיים שרל נפל בכ"ב בתשרי תשל"ד (18.10.1973), בקרב על החווה הסינית. במלחמה מילא תפקיד מפקד טנק.

בן עשרים ושלוש בנפלו.